

ANDRZEJ SAPKOWSKI

Andrzej Sapkowski to autor powieści i opowiadań fantastycznych, a także esejów i słowników dotyczących tego gatunku literackiego ("Świat króla Artura" oraz "Rękopis znaleziony w smoczej jaskini"). Urodził się 21 czerwca 1948 w Łodzi, gdzie mieszka do dzisiaj. Był ambasadorem tego miasta w walce o tytuł Europejskiej Stolicy Kultury 2016. A od 9 lipca 2008 roku jest także jego honorowym obywatelem. Tytuł został mu oficjalnie przyznany w listopadzie. Ukończył Uniwersytet Łódzki, z wykształcenia jest ekonomistą i przez wiele lat pracował w handlu zagranicznym.

Jako twórca fantasy debiutował w roku 1986 na łamach "Fantastyki" opowiadaniem "Wiedźmin", które zapoczątkowało cykl opowieści o białowłosym pogromcy potworów, GERALCIE z Rivii. Saga Sapkowskiego uznawana jest przez krytykę za literacki fenomen lat dziewięćdziesiątych; każdy z jej tomów zajmuje najwyższe miejsca na listach bestsellerów.

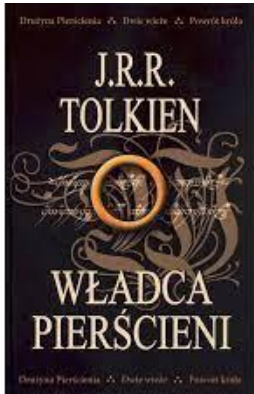
W roku 2002 ukazał się pierwszy tom trylogii husyckiej NARRENTURM, a później tomy kolejne: BOŻY BOJOWNICY i LUX PERPETUA.

Oprócz cyklu wiedźmińskiego i trylogii husyckiej Sapkowski jest też autorem eseju z mikropowieścią ŚWIAT KRÓLA ARTURA. MALADIE oraz leksykonu literatury fantasy RĘKOPIS ZNALEZIONY W SMOCZEJ JASKINI. Opowiadania spoza cyklu zostały zebrane w tomie COŚ SIĘ KOŃCZY, COŚ SIĘ ZACZYNA. W 2005 roku jeden z najwybitniejszych polskich literaturoznawców i krytyków, prof. Stanisław Bereś, przeprowadził z Andrzejem Sapkowskim wywiad rzekę HISTORIA I FANTASTYKA, a w roku 2009 ukazała się ostatnia powieść twórcy "Wiedźmina", ŻMIJA.

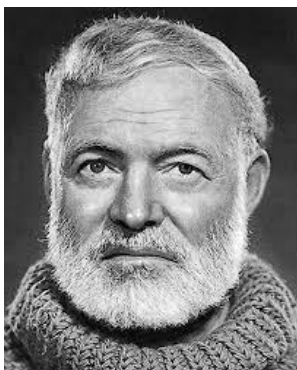

Sapkowski jest pięciokrotnym laureatem nagrody im. Janusza A. Zajdla, stanowiącej najważniejsze wyróżnienie dla autorów fantastyki. W roku 1997 został wyróżniony Paszportem Polityki w dziedzinie literatury. Popularność pisarza nie ogranicza się przy tym do Polski. Jego powieści tłumaczono m.in. na rosyjski, angielski, czeski i niemiecki, a także chiński i koreański. W czerwcu 2009 angielski przekład powieści "Krew elfów" otrzymał nagrodę David Gemmel Award for Fantasy.

CIEKAWOSTKI

Pierwszy kontakt z literaturą fantasy autor miał w latach 60., a był to „Władca Pierścieni” J.R.R. Tolkiena. Co ciekawe, ówczesna narzeczona autora, gdy ten wyraził chęć pożyczenia i przeczytania pozycji, odradzała mu lekturę. Pomimo to Sapkowski sięgnął po najślawniejszy utwór Tolkiena i został nim tak bardzo oczarowany, że sam dużo później zaczął pisać w tym gatunku.

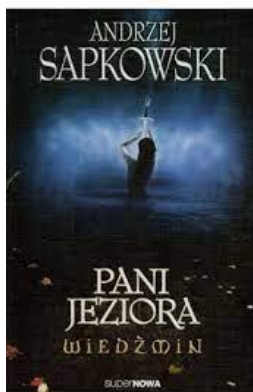

Pisarz z dawnych dni, z którym Sapkowski chciałbym się spotkać to Ernest Hemingway, jak sam autor fantasy mówi, na spotkaniu „nie gadaliby wiele; za to zmontowaliby muchówki, weszli do wody, zaczęli rzucać. Może potem, na biwaku, zamieniliby kilka słów. Głównie o tym, jakie ryby, gdzie i na jakie muszki. Może trochę o Paryżu. Może trochę o Hiszpanii”.

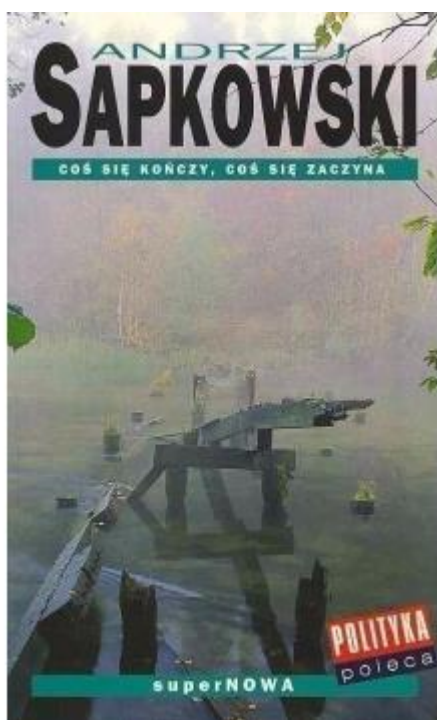
Autor Miał syna Krzysztofa, piszącego poezję (zmarł w czerwcu 2019 roku w wieku 47 lat), kota (jest wielkim miłośnikiem kotów) oraz żonę Marię („jedyną osobę, która może pętać się po jego domu, płoszyć kota i blokować łazienkę”).

Medialny wizerunek zgorzkniałego, aroganckiego i ordynarnego pisarzynika to wynik gry pozorów, jaką stosuje autor od lat w kontaktach z dziennikarzami i publicystami. Sam Sapkowski używa wobec takowego zabiegu socjologicznego sformułowania „stylizacja”, lecz trudno w to uwierzyć po tym, jak przedstawiają pisarza mass media.

Intertekstualność cechująca twórczość Sapkowskiego najczęściej jest powierzchowna, co nie zmienia tego, że wykazuje się w tym względzie dużą erudycją, a przy tym aktualnością i grą z czytelnikiem. Dla przykładu w roku Mickiewiczowskim do „Pani Jeziora” wplótł bez liku cytatów z utworów twórcy „Pana Tadeusza”.

Opowiadanie „Coś się kończy, coś się zaczyna” nigdy nie weszło do kanonu wiedźmińskiego uniwersum, było żartem konwentowym i swoistym prezentem z okazji ślubu Pauliny Braiter oraz Pawła Ziemkiewicza. Niemniej, pomimo działań autora mających zapobiec ukazaniu się tekstu w innym miejscu niż fanzin „Czerwony Karzeł”,

utwór ukazał się drukiem w szerszych kręgach czytelniczych, sprawiając, że pisarz miał wiele kłopotów, między innymi z tłumaczeniem się, dlaczego nagle zrezygnował z przedstawionego w opowiadaniu zakończenia. Należy zatem pamiętać, że to literacki dowcip, niebędący integralną częścią „Cyklu o wiedźminie”.

WIĘKSZOŚĆ KSIĄŻEK

TEGO AUTORA

W NASZEJ BIBLIOTECE!